

Sami skattur sum í fjør

Men rættiliga ójavn er hvussu mikið kemur í landskassan og í kommunukassarnar

Fyrstu fyra mánaðirnar í ár komu 446,5 milliónir í skatti í lands- og kommunukassarnar. Landið fekk 233,6 milliónir í sín part, og kommunurnar hava fingið 212,9 milliónir. Hetta er eitt sindur meira enn í fjør, tá samlaða skattainntøkan var stívlaga triggjar milliónir minni.

Apríl mánaður var ein góður mánaði fyri

landið. Tá fekk landið í sín part 70,5 milliónir og kommunurnar 57,6.

Skattainntøkan nú er tó ikki at meta saman við tað, hon onkundið hevur verið. Samlaða skattainntøkan fyra teir fyrstu mánaðirnar var í 1989 555 milliónir, ella 110 milliónir meira enn inn komu fyra teir fyrstu mánaðirnar í ár.

tór.-

Bíligir, tryggir og...

Seinasta skríggið úr París

Ráðið fyri Ferðslutrygd hevur góðar royndir av átakinum at fáa ungfolk at nýta súkkluhjálmar. So góðar, at nú hevur Ráðið útvegað sær hópinn av góðum, og bíligum hjálum, sum samstundis eru nýggjasti mótin úr París

Eitt av teimum serligu tiltøkunum, sum Ráðið fyri Ferðslutrygd skipaði fyri í fjør, var royndin at fáa ungfolk í enn størri mun at nýta súkkluhjálmar.

Hendan royndin eydnaðist so mikið væl, at brátt vóru allir hjálmarir í landinum útseldir. Hetta skal ikki henda aftur í ár, heldur

Ráðið fyri Ferðslutrygd ger eitt stórt arbeiði at fáa ung at nýta súkkluhjálmar.

Mynd: Kalmar

Føroyskir fiskaseljarar kappast um at selja:

Fiskakeyparin vinnur og føroyingar missa

Óskipaða sölán av fiski kostar okkum ein fimting í útflutningsvirði

Tað var tann tíð, tá føroysk fiskasøla var at kalla ein monopolforrætning. Tað er hon ikki meira. Men við hesi meira liberalu skipan eru tó eisini vansar.

Bláðið Arbeiðsgevarin skrivar, at sölán av føroyskum fiskavørum til útlendskar keyparar er so mikið óskipað, at vit missa hópinn av útflutningskrónum.

Tað hendir seg meria enn so, at fleiri føroyskir fiskaseljarar bjóða út somu vøru til sama kunda, og verður prísurin soleiðis trýstur niður. Við bláðið sigur Niels Sørensen, fiskasølustjóri, at hetta er óheppið, tí keyparin fær ta fatan, at nógv er til av vøruni, og gevur tí lægri prís fyri hana. Hann sigur, at tað er torført at gera upp, hvussu nógv vit missa í útflutningsvirði, men hann heldur seg kortini kunna

siga, at prísurin er ein fimting lægri av hesi orsök.

Niels Sørensen sigur, at sölán kundi verið betri skipað, so sleppast kann undan, at keypararnir spæla føroyskar sølufyrirtekur upp móti hvørja aðrari við tí úrsliti, at allir fáa minni í part. Stjórin á Fiskasøluni heldur, at eitt hugskot kundi verið, at framleiðararnir fáa eina einstaka fyrirteku at selja fyri seg hvørja ferð, og ikki fleiri, sum nú. Hann leggur tó aftrat, at hann hevur einki ímóti, at vit hava fleiri sum sleja fisk, tí frí kapping er góð.

Ikki tann stóri syndarin
Bláðið Arbeiðsgevarin hevur eisini tosað við Bjarta Mohr, stjóra á Fiskavirking. Fiskavirking er eitt av teimum feløgnum, sum selur gjøgnum fleiri sølufyri-

tøkur og nakað selur Fiskavirking eisini sjálv. Við bláðið sigur Bjarta Mohr, at meginpartin teir selja, fer gjøgnum Fiskasøluna, og hann sigur seg vera samdan við stjóranum í Fiskasøluni, at tað er óheppið, at fleiri seljarar ofta fara eftir sama kunda við somu vøru, men hann heldur kortini ikki, at Fiskavirking er hin stóri syndarin í so máta.

Stjórin á Fiskavirking heldur annars, at sleppast kann undan trupulleikanum við at seljararnir tosa saman, og leggja eina felags sølulætlan áðrenn teir bjóða vøruna út.

Skipaður sølupolitikkur

Stjórin á Kósavirkinum, Jóhan Páll Joensen sigur við Arbeiðsgevaran, at tað er heilt vanligt, at seljarar

renna seg í hvønn annan. Soleiðis hevur verið leingi, og tí er neyðugt við einum skipaðum sølupolitikki, heldur Jóhan Páll Joensen.

Oddfríður Gregersen, sum er stjóri á fiskavirkinum í Gøtu, sigur við bláðið, at hann hevur einki ímóti, at seljarar og framleiðarar tosa saman um ein yvirordnaðan sølupolitikk, men Oddfríður Gregersen leggur aftrat, at tað skal ikki enda við, at alt verður sligið saman, so einstaklingar ongan møguleika hava fyri at virka

tór.-

Einaferð var Fiskasølán so at siga altdominerandi á sølupøkinum, men tað er hon ikki longur.
Mynd: Kalmar

Ráðið fyri Ferðslutrygd sum hevur bílagt ein hóp av hjálum benleiðis úr París fyri fleiri handlar. Leiðarin á Ferðslutrygd, Jón Kragesteen sigur, at sölán av tilíkum hjálum hevur árliga ligið millum 4 og 500, men í fjør vóru seldir umleið 2.000 hjálmar.

Í samband við hetta tiltakið varð dúgliga vitjað út á skúlarnar, og somuleiðis varð eisini skipað fyri ymiskum kappingum, sum tykja at hava stóran áhuga millum børn og ung. Hann sigur, at sjálvandi verður

roynt at selja tilíkar hjálmar so bíliga sum gjørligt, men eitt dyrkandi lið er meirvirðisgjaldið. Jón Kragesteen sigur, at arbeiðið verður við at fáa avtikið meirvirðisgjald á tilíkari trygd-arútgærd.

Leiðarin á Ferðslutrygd sigur, at peningaorkan hjá Ráðnum er rættiliga avmarkað, og tí ræður um at gera brúk av teimum møguleikum sum eru fyri at fáa sum mest burtúr. Millum annað hava tey á Ráðnum fyri Ferðslutrygd góða hjálp av samstarvinum við hini

nordurlondini.

Peningajáttanin á fíggjarlógini er minkað, og somuleiðis hevur eisini Tryggingarsambandið, sum stuðlar Ráðnum á hvørjum árið, spart nakað av hesum stuðli. Tí er neyðugt at ganga nýggjar leiðir í fíggjarspurningum, og í hesum sambandi hevur verið roynt at fáa sponsorar til tey ymisku tiltøkini. Jón Kragesteen letur væl at teirri móttøku, tey fáa frá teimum fyrirkøpum og feløgum tey heita á.

tór.-